

THANH NIÊN THƯ VIỆN KẾ THỪA VÀ PHÁT

1. Đại hội đại biểu đoàn TNCS Hồ Chí Minh Bộ VH-TT-DL

Ảnh: ST

Ảnh: Bộ Trưởng Hoàng Tuấn Anh trao huân chương Lao động Hạng Ba cho Đoàn Thanh niên Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch

Trong hai ngày, 15/8/2012 Đoàn Thanh niên Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch đã tổ chức thành công Đại hội đại biểu Đoàn TNCSHCM Bộ VH-TT-DL nhiệm kỳ 2012-2017. Đại hội đã bầu ra BCH đoàn Bộ gồm 29 đồng chí. Bầu trực tiếp Bí thư đoàn tại Đại hội. Đồng chí Trịnh Ngọc Chung đã được bầu là Bí thư Đoàn TNCSHCM Bộ VH-TT-DL. Đại hội cũng đã bầu ra đoàn đại biểu tham dự Đại hội đoàn khối các cơ quan trung ương.

Ngay sau đại hội, thực hiện sự chỉ đạo của Lãnh đạo Bộ và Đoàn Khối các cơ quan TW, ngày 28 đến 29/9/2012 Đoàn Thanh niên Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch đã tổ chức Hội nghị Ban Chấp hành Đoàn Bộ lần thứ 2, đây là Hội nghị quan trọng bầu Ủy Ban Kiểm tra và các ban, tổ chức khác của Đoàn tại Tam Đảo. Đoàn Cơ sở TVQG VN đã cử đồng chí Nguyễn Thị Hoạt - Bí thư chi đoàn II tham dự Hội nghị này.

Tổng hợp các phần tin: Thu Trang

STT	Họ và tên	Đơn vị công tác
1	Trần Tuấn Anh	Tổng cục TDĐT
2	Nguyễn Hoàng Anh	Các Cục, Vụ khối 51 Ngô Quyền
3	Lã Trường Bắc	Nhà hát ca múa nhạc Việt Nam
4	Ngô Xuân Cương	Trung tâm Công nghệ TT
5	Hà Thị Việt Châu	Công ty TNHH MTV In và Văn hoá phẩm
6	Trịnh Ngọc Chung	Cán bộ đoàn chuyên trách
7	Nguyễn Thị Hữu	Bảo tàng Lịch sử Quốc gia
8	Tô Hiến Hân	Vụ tổ chức cán bộ Tổng cục Thể dục thể thao
9	Quản Văn Hải	Cán bộ đoàn chuyên trách - chánh văn phòng Đoàn bộ
10	Nguyễn Mạnh Hùng	Trường Cao đẳng Múa Việt Nam
11	Hoàng Quốc Hiếu	Vụ tài chính Tổng Cục Du lịch
12	Mai Lệ Huyền	Khu di tích HCM tại Phủ Chủ tịch
13	Hoàng Thị Thanh Lan	Đoàn CS Ban QL Làng văn hoá DL các Dân tộc Việt Nam
14	Nguyễn Thị Lan	Bảo tàng Lịch sử Quốc gia
15	Lê Thị Lanh	Bảo tàng Hồ Chí Minh
16	Phan Thuỳ Linh	Vụ thành tích cao Tổng cục TDĐT
17	Trần Văn Long	Nhà hát Tuồng Trung ương
18	Dương Đắc Nghiêm	Trung tâm Chiếu phim quốc gia
19	Nguyễn Văn Nghinh	Văn phòng Bộ
20	Phùng Đắc Nhân	Liên đoàn Xiếc Việt Nam
21	Đặng Vũ Trung	Chi đoàn Nhà hát ca múa nhạc nhẹ Việt Nam
22	Nguyễn Ngọc Thành	Nhà hát Cải lương Trung ương
23	Nguyễn Đức Thắng	Đoàn CS Ban QL Làng văn hoá DL các Dân tộc Việt Nam
24	Hà Minh Thắng	Trung tâm triển lãm Văn hoá nghệ thuật Việt Nam
25	Nguyễn Tất Thắng	Viện khoa học TDĐT
26	Nguyễn Minh Tú	Trường CĐ Du lịch Hà Nội
27	Đặng Thế Toàn	Trường Cao đẳng Du lịch Hà Nội
28	Nguyễn Anh Tuấn	Viện Phim VN
29	Lê Minh Tuyết	Thư viện Quốc gia Việt Nam

IỆN QUỐC GIA VIỆT NAM T HUY TRUYỀN THỐNG

TIN TỨC - SỰ KIỆN

2. Đại hội Đại biểu đoàn TNCSHCM Khởi các cơ quan Trung ương

Ảnh : ST

Ảnh: Đoàn đại biểu TN Bộ VH TTDL

Trong 2 ngày 10-11/10/2012, tại Học viện Chính trị - Hành chính Quốc gia Hồ Chí Minh (Hà Nội) đã diễn ra Đại hội Đại biểu Đoàn TNCS Hồ Chí Minh Khối các cơ quan Trung ương lần thứ 2, nhiệm kỳ 2012-2017. Đến dự và chỉ đạo đại hội có các ông Đào Ngọc Dung, ủy viên Trung ương Đảng, Bí thư Đảng ủy Khối các cơ quan Trung ương; Nguyễn Đắc Vinh, ủy viên dự khuyết Trung ương Đảng, Bí thư thứ nhất Trung ương Đoàn TNCS Hồ Chí Minh; đại diện lãnh đạo các bộ, ban, ngành, cơ quan Trung ương và 248 đại biểu đại diện cho hơn 90.000 đoàn viên, thanh niên của 57 cơ sở Đoàn trực thuộc trong toàn Khối.

Đại hội đã tiến hành tổng kết công tác Đoàn và phong trào thanh niên nhiệm kỳ 2007-2012, thảo luận phương hướng, nhiệm vụ nhiệm kỳ 2012-2017. đó là: tăng cường giáo dục chính trị, tư tưởng cho đoàn viên, thanh niên; giới thiệu cho Đảng xem xét kết nạp 4.000-5.000 đoàn viên; thực hiện 2.000 công trình, đề tài khoa học do đoàn viên, thanh niên làm chủ đề tài; tăng cường hiệu quả hoạt động của CLB Tiên sỹ trẻ; thực hiện nhiều chương trình, đề án lớn nhằm phát huy tiềm năng, trí tuệ của tuổi trẻ Khối các cơ quan Trung ương tham gia vào việc phát hiện, tham vấn, đề xuất ý tưởng góp phần hoàn thiện thể chế, pháp luật và cải cách hành chính...

Đại hội đã tiến hành bầu ra BCH Đoàn Khối các cơ quan Trung ương khóa 2, nhiệm kỳ 2012-2017 gồm 41 đồng chí, bầu 15 đại biểu đi dự ĐH Đoàn toàn quốc lần thứ X và đặc biệt, đại hội đã bầu trực tiếp Bí thư. Với sự tin nhiệm cao của Đại hội, anh **Nguyễn Ngọc Lương** đã tái đắc cử Bí thư Đoàn Khối các cơ quan Trung ương khóa 2, nhiệm kỳ 2012-2017.

3. Chương trình tập huấn cán bộ đoàn 2012

Ảnh : ST

Thực hiện Kế hoạch số 16 KH/TN-BVHTTDL ngày 10 tháng 10 năm 2012 của Đoàn Thanh niên Bộ về việc tổ chức tập huấn cán bộ Đoàn năm 2012, Ban Thường vụ Đoàn TNCS Hồ Chí Minh Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quyết định triệu tập đại biểu về tham dự lớp tập huấn cán bộ Đoàn năm 2012; thời gian từ ngày 26 đến 31/10/2012, tại Thành phố

Đà Nẵng. Chương trình tập huấn năm nay bao gồm các nội dung:

- Quán triệt Nghị quyết Đại hội Đoàn TNCS Hồ Chí Minh Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch nhiệm kỳ 2012 - 2017 tiến tới Đại hội Đoàn toàn quốc lần thứ X.
- Quán triệt, học tập Nghị quyết Hội nghị Trung ương IV “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay” và Hội nghị Trung ương V về “Tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí” của Ban Chấp hành Trung ương Đảng Khóa XI.
- Trang bị kỹ năng, quy trình tổ chức Đại hội Đoàn các cấp cho cán bộ Đoàn chủ chốt các đơn vị trực thuộc.
- Tặng quà, giao lưu với các chiến sĩ Vùng 3 Hải quân và Bộ đội biên phòng Đà Nẵng;
- Chuyên đề về biển đảo
- Tập huấn kỹ năng về soạn thảo văn bản.
- Thăm quan các di tích lịch sử, di sản văn hóa tại Đà Nẵng.

Hơn 80 cán bộ đoàn đại diện cho 40/60 cơ sở Đoàn trực thuộc Đoàn TNCS HCM Bộ VH TTDL đã tham gia chương trình. Đoàn Cơ sở TVQGVN đã cử 03 đồng chí: Phạm Tiến Dũng, Võ Thị Hiền, và Phạm Minh Huệ tham gia.

Tin vắn: Ngày 14/22/2012, văn phòng đoàn bộ đã ra thông báo về việc tổng kết công tác đoàn năm 2012 của các chi đoàn, đoàn cơ sở trực thuộc đoàn Bộ. Theo đó các chi đoàn, đoàn cơ sở cũng sẽ tiến hành tổng kết hoạt động, bình xét thi đua của đơn vị kịp thời gửi báo cáo về văn phòng Đoàn Bộ trước ngày 30/11/2012.

Chào mừng 95 năm Thư viện Quốc gia Việt Nam

Khí thể Hội thao TVQGVN

Hòa cùng tiết trời mát mẻ lúc giao mùa, ngày 15/11/2012, toàn thể cán bộ, nhân viên, hợp đồng lao động, TVQGVN đã tham gia Hội thao do công đoàn TVQGVN tổ chức với chủ đề : “*Nhanh hơn, Mạnh hơn, Khỏe hơn cùng thể thao thư viện*”. Hội thao đã thu hút 100% anh chị em toàn đơn vị tham dự với những phần thi đấu sôi nổi, đặc sắc: Thi đấu cầu lông, nhảy bao bố, chạy tiếp sức, kéo co truyền thống. Các vận động viên kiêm cố động viên đã tham gia hết mình vào các phần thi để lại không khí tươi trẻ, và những niềm vui không thể đo đếm được. Đội chiến thắng sẽ là những nhà vô địch còn các đội bị thua sẽ là những nhà vô địch tương lai. Hội thi năm nay đã thực sự ghi lại dấu ấn khó phai, tiếp thêm không khí sôi động trong toàn đơn vị hướng tới Lễ kỷ niệm 95 năm TVQGVN, đón nhận Huân chương Độc lập hạng Nhất.

Một số hình ảnh từ hội thi:

Bắt đầu đường chạy

Khai mạc hội thi

Ảnh trong bài: Hùng Mạnh

Chân dung các nhà vô địch

RA QUÂN VÌ THƯ VIỆN XANH - SẠCH - ĐẸP

Đoàn viên chi đoàn I

Nhằm phát huy hơn nữa tinh thần xung kích thanh niên, Đoàn TN, Đoàn cơ sở TVQGVN đã nhận trách nhiệm thực hiện việc đảm bảo vệ sinh khu vực mặt sau của các tòa nhà thư viện, hang rào, đường thoát nước... Theo đó, ít nhất một tháng/1 lần, các chi đoàn sẽ tham gia vào việc thu dọn những khu vực này. Yêu cầu của nhiệm vụ lần này là các đoàn viên cần nâng cao hơn nữa ý thức tự giác, chuyên cần, chịu khó... Đây cũng là một hoạt động tập thể hữu ích để giúp các chi đoàn tăng “ngân sách” hoạt động.

Ảnh : TT

Đoàn viên chi đoàn II

Khi tôi đặt bút viết những dòng tâm sự này cũng là thời điểm tôi đã có những trải nghiệm thú vị tại Thư viện Quốc gia Việt Nam, niềm vui cũng có mà nỗi buồn cũng không quên gõ cửa len lỏi vào tâm trí tôi. Đến nay đã được tròn 4 tháng kể từ ngày tôi vào làm việc ở Thư viện. Khoảng thời gian ấy so với một đời người không nhiều nhưng cũng không quá ít để có thể cảm nhận những gì đã và đang diễn ra hàng ngày mỗi khi tôi đến cơ quan làm việc. Có lẽ những dòng tâm sự này sẽ mãi nằm yên ở đâu đó trong tâm thức tôi nhưng cho đến hôm nay tôi nghĩ rằng mình nên mở lòng mình hơn để những tâm tư ấy được sẻ chia cùng bạn đọc gần xa.

Trong tiềm thức của tôi Thư viện tiếng ấy vừa gần gũi mà cũng thật xa. Nó gần gũi vì tôi rất yêu sách rất thích sách báo. Sinh ra và lớn lên ở một miền quê nghèo, vì thế sách báo là tài vô cùng quý giá đối với những đứa trẻ thôn như tôi. Ngay từ nhỏ tôi đã thích được nghiên ngẫm sách, báo.

Hễ bạn bè người thân có quyển sách mới là tôi lân la mượn cho bằng được, rồi đọc ngấu ngiên như chưa từng đọc bao giờ. Và thật lạ thói quen ấy đã ăn sâu vào con người tôi cho đến khi vào Đại học. Hàng tháng tôi dành dụm một số tiền nhỏ để mua sách - đó là thứ mà tôi không bao giờ cho phép mình được lãng quên dù bất kì lý do nào. Thế nên khi mẹ lên thăm tôi, nhìn căn phòng nhỏ toàn sách mẹ đã mắng yêu rằng: "Cha bố cô chỉ toàn thấy sách là sách". Lúc ấy tôi chỉ tít mắt cười. Cười vì sung sướng và cả hạnh diện nữa. Tôi đã rất tâm đắc với câu nói người bạn tốt nhất của con người ấy là sách. Vì sách mách bảo ta biết bao điều mà không bao giờ phản bội ta, quay lưng lại với ta. Đó chính là lý do tôi thích thư viện ngay khi còn học cấp hai. Ngày ấy, cả trường tôi có mình tôi là có thể thư viện Tỉnh mà. Thân thương gần gũi với thư viện từ thừa nhỏ nhưng có lẽ sẽ không bao giờ tôi nghĩ rằng mình sẽ là một cán bộ thư viện mặc dù tôi rất thích. Bởi lẽ tôi đã đăng kí thi vào trường Đại học Sư phạm. Thế nên tôi nghĩ rằng sau này mình sẽ là một cô giáo. Và điều đó cũng đã trở thành sự thật. Sự thật ấy kéo dài trong 5 tháng. Ngay khi ra trường tôi đã thi tuyển vào một trường cấp 2 và dạy đúng chuyên ngành của mình. Tôi cứ nghĩ rằng mình sẽ mãi mãi sống trong môi trường này, sẽ mãi gắn bó với bảng đen, phấn trắng và ánh mắt thơ ngây của lũ học trò. Thế nhưng...Vâng! Ở đời ai có lường được chữ ngờ. Vào một ngày kia thật tình cờ tôi đã đọc được thông tin thi tuyển Viên chức của Bộ Văn hóa Thể thao và Du lịch. Sau rất nhiều những trăn chờ, đắn đo và cả sự tự vấn bản thân tôi quyết định sẽ tham gia thi tuyển. Trong số rất nhiều cơ quan trực thuộc Bộ Văn hóa tôi quyết định "châm" Thư viện Quốc gia Việt Nam. Bởi lẽ đã có không ít lần tôi đã vào đọc tại thư viện này và tôi thật sự bị hấp dẫn. Tôi thấy choáng ngợp trước không gian rộng lớn, bề thế và một vị trí tuyệt đẹp của nó giữa lòng thủ đô phồn hoa. Bước chân vào cổng thư viện tôi như lạc vào một thế giới khác. Nó không ồn ào, náo nhiệt như chính thành phố nó đang tồn tại. Trái lại Thư viện khoác lên mình một không gian thật tĩnh lặng và tràn đầy tri thức. Tôi chưa bao giờ được chiêm ngưỡng tận mắt một thư viện nào mà lại đẹp đến thế. Nhưng đó mới chỉ là bề ngoài. Khi đến các phòng thuộc khối phục vụ bạn đọc tôi mới cảm nhận hết được tôn chỉ của thư viện: Bạn cần gì hãy nói với chúng tôi "Ask me". Tôi rất thích phương châm này. Thư viện cũng là một cơ quan công quyền nhưng khi đến với Thư viện Quốc gia Việt Nam tôi không có cảm giác rụt rè, e ngại như nhiều cơ quan nhà nước khác. Bởi phong cách phục vụ của cán bộ thư viện thật đáng khen. Họ rất nhẹ nhàng, nhã nhặn, nhiệt tình chỉ dẫn khi tôi chưa hiểu rõ. Đó chính là phong cách phục vụ chuyên nghiệp và chính điều đó đã làm nên điểm khác biệt cho Thư viện Quốc gia so với các thư viện khác. Những lúc đặt chân đến Thư viện tôi cũng đã hơn một lần ao ước giá mà mình được làm việc ở đây thì quả là tuyệt. Chính bản

Duyên!

Ảnh : TT

thể ngờ rằng có một ngày tôi lại rẽ ngang con đường mình đang đi để đầu quân cho Thư viện Quốc gia Việt Nam. Nhưng tôi cũng thấy đó là một lối rẽ đầy định mệnh hay nói cách khác đó là cái duyên của tôi với Thư viện. Ngay từ ngày tôi đi nộp hồ sơ thi tuyển cũng có lắm điều thú vị mà nhiều lúc nghĩ lại tôi vẫn không khỏi bật cười. Hôm tôi đi nộp hồ sơ cũng là hạn cuối cùng. Mà oái oăm thay tôi đến nộp hồ sơ khi giờ hành chính sắp kết thúc. Lúc chạy bán sống bán chết đến phòng nộp hồ sơ tôi cũng không hy vọng gì nhiều. Và tôi tự nhủ chắc không còn kịp nữa rồi. Nhưng may cho tôi quá, chị Hoa - cán bộ thu hồ sơ vẫn còn đang miệt mài bên chồng hồ sơ cao ngất ngưỡng. Và thật thú vị chính chị sau này lại là phụ trách phòng nơi tôi được phân công về làm việc. Đó chính là cái "duyên" giữa người với người rồi đúng không ạ? Khi được biết chị vẫn nhận hồ sơ thì tôi sung sướng vô cùng. Nhưng niềm vui còn nóng hổi thì nỗi lo lại ập đến, trong bộ hồ sơ còn thiếu một số giấy tờ liên quan đặc biệt là đơn xin việc của Bộ Văn hóa. Nghe đến đây tôi thấy mình còn tôi lao ra công để mong tìm được một cửa hàng phố to nhờ người ta lấy mẫu. Nhưng mà ở đây đâu có giống như trường Đại học của tôi. Tôi ngao ngán với chính tôi. Lúc này tôi mới thấm thía câu nói mẹ vẫn thường mắng tôi nước đến chân mới nhảy. Thấy tôi hớt hải chạy trong

nắng chiều, mồ hôi đã thấm làn tóc dài bác bảo vệ tốt bụng hỏi cháu cần bác giúp gì không. Nghe tôi trình bày bác chỉ tôi vào nhà K2 (phòng Đọc Báo- Tạp chí) nhờ các chị giúp. Tôi mừng quýnh bước ríu cả chân. Tôi tìm đến với nhà K2 và thật tình cũng không hy vọng gì nhiều chắc gì người ta đã giúp mình một việc như thế. Nếu liên quan đến chuyên môn nghiệp vụ thì người ta còn giúp chứ việc như tôi nhờ thì... Ấy mà lạ thật. Tôi bước thắp bước cao vào nhà K2 và thật may cho tôi một chị thủ thư đã giúp đỡ tôi thật nhiệt tình. Không chỉ tìm mẫu đơn cho tôi mà chị còn in giúp tôi nữa. Lúc ấy tôi cứ ngỡ mình đang lạc vào thế giới cổ tích với những cô

tiên tốt bụng. Trong xã hội với bộn bề công việc đâu dễ tìm được người chân thành nhiệt tình đến thế. Và đúng là duyên kì ngộ thật. Tại sao trong bao nhiêu phòng ban của thư viện bác bảo vệ lại không chỉ cho tôi, trong khi phòng cấp thẻ ngay cổng chính cũng có mấy móc đủ để giúp tôi việc đó, phòng Tra cứu thông tin tư liệu nữa ngay ở sảnh chính cũng rất dễ tìm. Tại sao bác bảo vệ lại không chỉ cho tôi mà lại bảo tôi vào nhà K2 ở sâu mãi bên trong??? Bao nhiêu câu hỏi được đặt ra và tôi kết luận rằng đó là cái "duyên". "Duyên" quá đi chứ. Người ta nói khi làm một việc gì đó nếu hội tụ cả 3 yếu tố: Thiên thời, địa lợi, nhân hòa ắt sẽ thành công. Mà ngẫm ra khi vào Thư viện Quốc gia tôi cũng có đủ 3 yếu tố quý báu ấy mà ít ai có được. Thiên thời ấy là sau bao nhiêu năm Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch mới tổ chức thi tuyển viên chức một lần mà lại đúng dịp tôi thi, địa lợi ấy là tôi được chỉ dẫn đúng vào phòng mà sau này tôi về làm việc, nhân hòa ấy là tôi có duyên với chị phụ trách phòng ngay từ lần gặp đầu tiên và chị Luyện thủ thư - những người đã giúp tôi đặt viên gạch đầu tiên để xây nên ước mơ được trở thành một cán bộ thư viện. Xin cảm ơn cuộc đời, cảm ơn chữ "duyên" đã mang đến cho tôi biết bao điều tưởng như nhỏ thôi mà đầy ắp ý nghĩa. Nếu như tôi không may mắn có được sự nhiệt tình giúp đỡ của những con người giản dị, tốt bụng ấy, nếu như buổi chiều hôm ấy tôi phải đón nhận cái lắc đầu thờ ơ thì ngày hôm nay tôi đâu có thể ngồi đây với tư cách một cán bộ thư viện để viết nên những dòng tâm tình này để nói về - một chút thôi những người chị, người đồng nghiệp của tôi trên hành trình gìn giữ và trao lại tri thức cho đời. Tôi biết rằng phía trước con đường mình đang đi sẽ còn nhiều lắm những thăng trầm mà tuổi trẻ chúng tôi cần vượt qua, nhưng tôi nguyện với lòng mình hãy nỗ lực hết mình với bầu nhiệt huyết của tuổi trẻ để góp phần nhỏ bé của mình xây đắp Thư viện ngày một tốt đẹp, phát triển hơn xứng với tên gọi Thư viện Quốc gia Việt Nam.

Nơi khởi đầu ước mơ tôi

Phạm Minh Huệ

Gần một năm công tác ở cơ quan, tuy khoảng thời gian ấy chưa đủ dài nhưng cũng không phải ngắn ngủi với một nhân viên mới như tôi. Nhìn lại chặng đường đã qua, trong lòng tôi bỗng trào dâng những cảm xúc vui tươi lạ thường. Nhớ ngày nào “chân ướt chân ráo” gia nhập mái nhà chung Thư viện Quốc gia và nhận được sự nuôi dưỡng đầy yêu thương của “tổ ấm” Biên mục, nhớ những ngày tôi cùng các chị luyện tập văn nghệ chuẩn bị cho ngày Quốc tế phụ nữ 8/3, rồi Lễ kỉ niệm ngày hội sách và bán quyền thế giới, Đại hội Đoàn... Đến giờ, trong tôi vẫn giữ như in từng cảm xúc của những ngày ấy. Nơi đây đã giúp tôi hiện thực hoá ước mơ cháy bỏng của thời sinh viên ngày nào, thấp lèn bao khát khao được cống hiến sức trẻ, được học tập, được giữ lửa và tiếp lửa vào ngọn lửa tình yêu với sách từ bao thế hệ.

Từ những ước mơ

Ai từng ngồi trên ghế giảng đường cũng từng mang trong mình ước mơ và theo đuổi ước mơ ấy. Người ước mơ được làm cô giáo để dạy kiến thức cho các em học sinh thân yêu, người ước mơ làm bác sĩ để chữa bệnh cứu người, là những chiến sĩ công an để bảo vệ bình yên của tổ quốc... Còn tôi, tuy không mang trong mình tình yêu ngành nghề từ những ngày đầu, nhưng cánh cổng giảng đường và những trang giáo án từ khi nào đã áp ù rồi khơi dậy trong tôi một ước mơ - ước mơ được cống hiến, được theo đuổi ngành nghề mình đã học, được khám phá những điều mới mẻ của công việc thực tế, được hiểu hơn về vai trò, ý nghĩa của nghề thư viện trong xã hội hiện nay và để được trở thành “linh hồn” của thư viện như lời cô giáo tôi từng thuyết giảng.

Lần đầu tiên tới thăm Thư viện Quốc gia, trong tâm thế của một sinh viên năm thứ 2 với vốn kiến thức chuyên ngành còn non nớt, tôi và các bạn dưới sự hướng dẫn của thầy giáo tới thăm quan thư viện. Ấn tượng trong tôi là sự bề thế của trụ sở khang trang và không gian thân thiện của khuôn viên thư viện. Sự choáng ngợp ấy vừa bởi không gian mang lại, mà có lẽ cũng bởi vị thế đầu ngành của Thư viện Quốc gia trong hệ thống thư viện cả nước. Chẳng ai nói với ai, cho đến sau này tôi mới biết, sau buổi thực tế ấy, tôi và nhiều bạn đã áp ù trong mình mơ ước được một ngày trở lại nơi đây công tác. Và Thư viện Quốc gia đã gắn liền với mơ ước của tôi từ những ngày ấy.

Duyên nghiệp

Dời ghế giảng đường, tôi cũng như các bạn đều tất bật đi tìm việc làm. Trong thời buổi “hỗn mang” ấy, tôi được người nhà báo thông tin Thư viện Quốc gia tuyển viên chức trên Báo Văn hoá. Tôi may mắn hơn các bạn cùng khoá khi vừa ra trường đã tham dự và thi đỗ trong kì thi tuyển viên chức năm 2011 do Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch tổ chức. Đó cũng là kết quả của những cố gắng học tập và rèn luyện trong suốt 4 năm mài sách bút trên ghế giảng đường. Lần thứ hai trở lại nơi đây, trong tâm thế của một nhân viên mới, tôi đã thực hiện được ước mơ ngày ấy. Nói là lần thứ hai trở lại nhưng đúng hơn là bước ngoặt thứ hai mới đúng. Bởi hồi là sinh viên, tôi cũng từng nhiều lần đến thư viện tìm tài liệu, chỉ có điều khi ấy tôi vẫn là sinh viên, đến thư viện với tư cách là một độc giả. Còn bây giờ, tôi đã trở thành viên chức của

thư viện. Đứng trước công thư viện và lặng lẽ quan sát từng khu vực trong khuôn viên thư viện. Vẫn toà nhà lớn sừng sững uy nghiêm ngay chính giữa thư viện, vẫn còn đó vườn hoa xanh tươi, dịu mát với những cây đa lâu năm và cả những hàng ghế đá vẫn yên bình dưới tán cây ngày nào. Tất cả đang hiện hữu mà làm sống dậy trong tôi biết bao cảm xúc, vừa như xa xôi lại vừa như gần gũi, vừa có 1 chút hứng khởi vừa có chút gì hồi hộp. Vậy là từ nay, tôi đã được gắn bó với nơi này - Thư viện Quốc gia Việt Nam - “Nơi tôi và các bạn những sinh viên thư viện từng mơ ước”.

Vận sự khởi đầu nan

Những ngày đầu đến cơ quan trong không khí của mùa xuân tươi trẻ. Mỗi ngày tới cơ quan là một ngày học làm người và học làm nghề. Vì văn hóa công sở khác với trường đại học, lý thuyết được học trên giảng đường cũng có nhiều điểm khác với công việc thực tế, cho nên tôi phải tập thích ứng ngay từ những ngày đầu. Điều quan trọng là thích ứng để thấy nơi đây là nhà chứ không biến mình thành chủ tắc kê luôn đòi màu và đòi chỗ. Tôi bắt đầu dần quen với những “từ mới” như “cơ quan”, “sếp”, “đồng nghiệp”,...

Từ những ngày đầu làm việc tại cơ quan, tôi nhận thấy ở đây là một môi trường làm việc thân thiện mà năng động, hiện đại mà vẫn phát huy truyền thống và rất thuận lợi trong việc trau dồi nghiệp vụ cũng như kinh nghiệm thực tế của bản thân. Tôi được Ban Giám đốc phân công công tác tại phòng Phân loại - Biên mục. Trong tôi như đan xen nhiều cảm xúc: Vui sướng vì được làm công tác nghiệp vụ - Công việc tuy khó khăn nhưng mang tính đặc thù của ngành nghề. Bởi vậy mà tôi lại cảm thấy chút áp lực và lo lắng trong những ngày đầu. Tôi sợ với vốn kiến thức thực tế được thầy, cô trang bị trên giảng đường đại học không đủ để tôi tự tin trong công việc của mình. Học lý thuyết là nền tảng, khi công tác tại mỗi cơ quan, mỗi bộ phận sẽ có nhiều vận dụng thực tế... Điều đó đòi hỏi tôi phải tự học hỏi và linh hoạt hơn trong công việc của mình.

Phòng tôi làm việc theo chỉ tiêu của cơ quan qui định, cho nên việc thực hiện công việc của mỗi người là độc lập. Nhưng các chị không vì thế mà tách biệt. Mỗi khi có vấn đề gì các chị vẫn thường xuyên trao đổi và cũng thẳng thắn góp ý cho tôi về những thiếu sót của mình. Dưới sự chỉ đạo trực tiếp của chị Kiều Nga - Trưởng phòng và sự hướng dẫn tận tình của các cô, các chị trong phòng, tôi không chỉ nhanh chóng hoà nhập với “môi trường mới” mà còn bắt nhịp được với công việc của phòng thuận lợi hơn. Ngoài ra, lãnh đạo cơ quan cũng tổ chức nhiều hoạt động tập thể sôi nổi, khiến tôi cũng như những nhân viên mới có cơ hội được tiếp xúc, được giao lưu và làm quen với nhiều đồng nghiệp của các bộ phận khác. Và cảm giác bối rối, e ngại của những ngày đầu đã nhạt đi trong suy nghĩ tôi từ lúc nào.

Niềm tin

Tôi thấy mình thật may mắn khi được gia nhập ngôi nhà chung Thư viện Quốc gia Việt Nam. Nơi đây, tôi không chỉ được trau dồi nghiệp vụ, mà còn được hiểu hơn về con người nơi đây - ấm áp từ tình chị, em, chan hoà bởi tình bạn bè, đồng nghiệp, mọi người nghĩ đến nhau trong cả niềm vui hay nỗi buồn. Tôi như được sống trong một đại gia đình. Các cô, các chị không chỉ là người thầy dạy tôi bước những bước đi đầu tiên trong nghề mà còn là đồng nghiệp luôn bên tôi trên suốt con đường mang tên “Nghề thư viện”. Thư viện Quốc gia Việt Nam, từ bề dày lịch sử đến những trang vàng phát triển, đã thôi thúc tôi vững bước trên con đường mình đã chọn. Bao nhiêu thế hệ đã trưởng thành từ đây, 95 năm phát triển của Thư viện Quốc gia Việt Nam sẽ trở thành động lực để từng ngày tôi cần mẫn xây nền cho những gì mình đã chọn.

Mỗi ngày, tôi vẫn đến cơ quan để tiếp tục công việc của mình và không quên nở một nụ cười thân thương chào các cô, chú và anh, chị đồng nghiệp! Để tận hưởng tiết thu mát dịu, lan trong lòng ngực và cảm nhận con tim rung lên từng nhịp đập yêu thương mỗi lúc một tràn đầy.

TÔI YÊU THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM!

Ngày mai trong đám xuân xanh ấy
Có kẻ theo chồng bỏ cuộc chơi”

Ảnh : Hùng Mạnh

Chúc mừng hạnh phúc!

Ảnh : UB

Tập huấn cán bộ đoàn 2012

Chúng tôi xuống ga Đà Nẵng vào 1 buổi trưa mùa thu. Vượt qua chặng đường gần 1000 km, mang theo tiết trời của mùa thu Hà Nội cuối tháng 10 se lạnh và hanh hao. Trên sân ga tấp nập và ồn ào, thiên nhiên đã chào đón chúng tôi bằng những làn mưa thanh mát, dịu dàng. Mưa bão đã cuốn đi cái nắng oi ả, khô hanh của mùa thu nhưng không cuốn nổi những hứng khởi, vui tươi trong lòng mỗi chúng tôi. Đoàn tập huấn của chúng tôi có hơn 60 người là đại diện cho các Ban chấp hành Đoàn cơ sở trực thuộc Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch. Trong số đó có những người đã quen nhau, có người đã từng tham gia nhiều khóa tập huấn trước và có cả “linh mới” như tôi. Đoàn cơ sở Thư viện Quốc gia đợt này có 3 đoàn viên tham gia lớp tập huấn là chị Võ Hiền – Ban chấp hành Đoàn cơ sở, anh Phạm Tiến Dũng – Bí thư chi đoàn I và tôi – Phó bí thư chi đoàn II.

Vượt qua đoạn đường mưa bão, cuối cùng chúng tôi cũng “hạ cánh” an toàn tại khách sạn Như Minh. Ai nấy đều dùng qua loa bữa trưa để khẩn trương nhận phòng và nghỉ ngơi sau một chặng đường đầy xa xôi và mệt mỏi. Qua một giấc trưa dài, tôi tinh dậy và vui mừng biết bao khi trời đã tạnh mưa, chỉ còn lại những đợt gió làm xô nghiêng những tán cây bên đường. Tôi bỗng cảm thấy không gian tươi sáng hơn, trong tâm trí - những kế hoạch cũng bắt đầu hiện lên. Buổi tối đầu tiên ở Thành phố Đà Nẵng, từ ban công khách sạn, hướng ra xa và đón nhận những ánh đèn rực rỡ, muôn màu, hít thật sâu và cảm nhận dư vị trong lành của những đợt gió nhẹ như len lỏi, thấm sâu vào trong lòng ngực. Thoải mái và thư giãn biết bao!

Ngày 28, chúng tôi chính thức bắt đầu lớp tập huấn về kỹ năng soạn thảo văn bản và nghe thuyết giảng về Nghị quyết Trung ương 4 và Nghị quyết Trung ương 5. Đúng 7h30 sáng, chúng tôi có mặt đông đủ dưới hội trường tầng 3 của khách sạn. Dù trên gương mặt nhiều người vẫn để lộ những nét mệt mỏi do tối hôm qua đi chơi khuya để lại, nhưng chẳng ai quên tặng cho nhau một nụ cười đón chào ngày mới. Vào lớp học, chúng tôi được nghe thầy Phan Đình Tân – Thư ký của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch thuyết giảng về kỹ năng soạn thảo văn bản. Trong chúng tôi, ai cũng tốt nghiệp đại học và chẳng lạ gì với việc soạn thảo văn bản, nhưng nghe thầy chia sẻ về kỹ năng, những vấn đề tương chừng rất đơn giản, nhưng nhiều người lại chưa hề biết đến ngay cả với “dân văn phòng”. Buổi học đã thu hút được sự chú ý của các thành viên và mang lại nhiều kinh nghiệm bổ ích.

Buổi chiều, chúng tôi được nghe đồng chí Lê Anh Thơ – Phó bí thư Đảng ủy Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch giảng về nội dung của Nghị quyết Trung ương 4 và Nghị quyết Trung ương 5 khoá XI về “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay”. Nội dung Nghị quyết đã khái quát tình hình triển khai Nghị quyết và quán triệt việc thực hiện nội dung trong Nghị quyết... Qua đó, chúng tôi không chỉ nắm được chủ trương của Đảng mà còn hiểu hơn về trách nhiệm của mình trong vai trò là đội xung kích của Đảng trong giai đoạn hiện nay.

Buổi tối, chúng tôi tiếp tục hành trình tới Hội An. Là một trong những bên cạnh tấp nập nhất nhì Đông Nam Á thế kỷ 16, Hội An được biết đến như một nơi trao đổi hàng hóa của những thương nhân Nhật, Trung Quốc, Thái Lan, Ấn Độ... Chúng ta có thể chọn cách đi bộ hoặc thuê xe đạp, hay ngồi trên xích lô để nghe bác tài vừa thông dong đạp xe vừa kể cho khách những sự kiện hay các di tích nổi bật của Hội An. Khắp nơi ở Hội An, đi đâu chúng ta đều dễ dàng bắt gặp những ánh mắt thân thiện, những nụ cười rất tươi của người dân trong

Ảnh : Facebook Quảng Văn Hải

Ảnh : Minh Huệ

vai chủ nhà đón chào khách. Họ đón khách, mời khách mua những món hàng lưu niệm hết sức lịch sự và nhã nhặn. Lồng đèn cũng là một nét đặc trưng rất riêng có của Hội An. Lúa Hội An đã đẹp, nay được sử dụng để tạo thành những lồng đèn rực rỡ màu sắc làm cho thị xã về đêm càng lung linh rực rỡ hơn. Phong tục thắp lồng đèn trang trí phố Hội An vào những đêm rằm có từ cách đây 3 thế kỷ và vẫn được giữ gìn tiếp tục đến ngày nay. Lần đầu đến Hội An, cảm giác bay bổng bởi những con phố nhỏ, những ngôi nhà cổ san sát, ngôi chùa đậm nét kiến trúc của các nền văn hóa Nhật, Trung Quốc đã in đậm dấu ấn trong tâm trí tôi. Bước thật chậm, cảm nhận không gian thanh bình, giản dị và tham gia một số trò chơi dân gian để thấy được nét độc đáo trong con phố của những lồng đèn đa màu sắc. Chia tay Hội An trong đêm ấy, tôi cũng như các anh, chị đã kịp giữ lại cho mình những hình ảnh đẹp để trong một góc nhỏ nơi tâm hồn.

Ngày 29 của chúng tôi là hành trình tới thăm Mỹ Sơn, vùng đất với nhiều di tích cổ của người Chăm xưa. Mỹ Sơn thuộc địa phận xã Duy Phú, huyện Duy Xuyên, tỉnh Quảng Nam, cách thành phố Đà Nẵng khoảng 70 km về hướng tây nam. Khu đền tháp Mỹ Sơn nằm trong một thung lũng có đường kính khoảng 2km, xung quanh là đồi, núi.

Đền tháp ở Mỹ Sơn được chia thành nhiều cụm. Mỗi ngôi đền tháp ở Mỹ Sơn có 3 bộ phận chính: đế tháp, thân tháp và mái tháp. Nghệ thuật điêu khắc Chăm tiếp nhận sâu sắc ảnh hưởng của Ấn Độ, nhưng trong quá trình phát triển tính bản địa ngày càng đậm nét và tính dân tộc ngày càng khẳng định đã tạo nên vẻ độc đáo, sức hấp dẫn kỳ lạ. Trời sang trưa, ánh nắng trở gay gắt dường như muốn thử thách bước chân của du khách. Nhưng cái nắng buổi trưa cuối thu dù oi ả cũng không khiến chúng tôi chùn bước, cả đoàn vẫn thăm quan toàn bộ khu đền, tháp và lắng nghe lời thuyết minh của hướng dẫn viên với tất cả sự hào hứng, say mê. Trở về Đà Nẵng, dù một số thành viên trong trạng thái say nắng nhưng vẫn không quên lưu lại cho mình hình ảnh của một vùng đền, tháp mang đậm chất “thiên” ấy.

Trở về khách sạn, dù có đôi chút mệt mỏi nhưng mọi người đã nhanh chóng lấy lại tinh thần để chuẩn bị cho buổi giao lưu tối nay. Cả đoàn gồm hơn 60 thành viên được chia thành 3 đội “tác chiến”. Các tiết mục được biểu diễn theo 3 phần: giới thiệu, tài năng và ứng xử. Dù không có nhiều thời gian để trau chuốt cho những màn trình diễn, nhưng mỗi tiết mục đều mang những nét độc đáo riêng, vừa thể hiện được tài năng vừa phát huy được tinh thần tập thể và đoàn kết của các thành viên, đúng như mục tiêu của Đoàn cấp trên đề ra nhằm phát huy kỹ năng tổ chức các hoạt động tập thể cho cán bộ đoàn. Trong sự hào hứng và sôi nổi của mọi người, các tiết mục đã nhận được sự cổ vũ nhiệt tình từ các “cổ động viên”. Kết thúc, đồng chí Trịnh Ngọc Chung – Bí thư Đoàn TNCS Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch đã đánh giá cao về chất lượng của buổi giao lưu đầy ý nghĩa và hứa hẹn một mùa hoạt động đầy ý nghĩa trong giai đoạn sắp tới.

Khoá tập huấn đã kết thúc trong sự hân hoan, chan hoà của tất cả mọi người. Kết thúc một trải nghiệm đầy ý nghĩa và thú vị với sự gắn kết, sẽ chia giữa những con người đã từng là xa lạ. Trở về Hà Nội, mỗi người sẽ lại tiếp tục công việc của mình và không quên lưu lại địa chỉ liên lạc của mọi người.

Cảm ơn Ban chấp hành Đoàn TNCS Hồ Chí Minh Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch, cảm ơn Ban giám đốc và Ban chấp hành Đoàn cơ sở Thư viện Quốc gia đã tạo điều kiện cho chúng tôi được tham gia khóa tập huấn đầy ý nghĩa này. Nhớ lắm những con người đã kề vai sát cánh bên nhau trong suốt hành trình, nhớ Hội An - phố cổ của những lồng đèn, nhớ Mỹ Sơn - nét độc đáo văn hoá Chăm, nhớ Đà Nẵng – thành phố của tình yêu! Mong một ngày trở lại!

PMH

Vượt chặng đường dài 928 km, chúng tôi đến Quảng Ngãi khi trời đã dần nửa đêm, mưa bắt đầu nặng hạt. Nhưng những mệt mỏi do say tàu xe, những lo ngại thời tiết xấu không làm giảm đi tinh thần hăng hái của thanh niên chúng tôi. Cả đoàn hơn 20 con người, từ Hà Nội đến, từ Sài Gòn ra, từ Đà Nẵng vô vàn có cả những người con yêu dấu của Quảng Ngãi gặp nhau vui mừng hơn hờ, mặc dù trong số đó có rất nhiều bạn chưa từng biết mặt nhau, chưa biết cả tên nhau. Sau bữa tối muộn màng lúc 23h khuya, chúng tôi trở về khách sạn cùng hợp thống nhất cho chuyến ra đảo sáng ngày mai.

Vậy là chúng tôi đã thực sự đến Quảng Ngãi, đã thực sự được tham gia chung tay "Xây dựng tủ sách Lý Sơn". Không phải lần đầu đi làm tình nguyện, cũng không phải lần đầu được đến với biển nhưng chuyến đi này lại mang cho tôi quá nhiều cảm xúc. Bởi chuyến đi này, chúng tôi (người viết những tâm sự này và bạn Tiến Dũng- Bí thư chi đoàn II) vinh dự được đại diện cho thanh niên Đoàn cơ sở Thư viện Quốc gia Việt Nam mang hơn 700 cuốn sách đến với các em học sinh nghèo ở huyện đảo Lý Sơn- Quảng Ngãi.

Ngày đầu tiên, đúng 5h kém 15 phút sáng, chúng tôi tập trung tại sảnh khách sạn và phân công nhau bê giá sách, đồ đạc và đi bộ ra bến xe để bắt xe xuống cảng Sa Kỳ. Hơn 20 con người cùng balô, sách vở... chen chúc ngồi trong chiếc xe ô tô 15 chỗ đã quá cũ kỹ với tiếng máy nổ bành bành mà chúng tôi đùa vui là tiếng nhạc rock chào mừng bình minh. Chật chội là thế nhưng tinh thần thanh niên vẫn vui phơi phới, niềm vui hóm hỉnh của các cô, các cậu trẻ tuổi bảo rằng: "Nhờ có không gian chật hẹp như thế này mà ta thấy gần nhau hơn". Tôi nhìn thấy trong ánh mắt, trong nụ cười của các bạn niềm háo hức dâng tràn.

Mất 45 phút đường bộ theo quốc lộ 24B, chúng tôi có mặt ở bến cảng Sa Kỳ. Trong lúc chờ đợi lấy vé tàu, cả đoàn tranh thủ ăn sáng ngay tại quán ăn nhỏ ở cảng. Tô bún lờ cỡ, với độc nhất 1 miếng thịt giò heo và lơ thơm vài sợi bún, ít nước sáo vàng vàng màu vàng của dầu mỡ, ở Hà Nội hay Sài Gòn, Đà Nẵng tôi biết chắc rằng sẽ chẳng bạn nào can đảm cầm đôi đũa và gắp vì tôi thấy ai cũng nhăn mặt, nhàu mày và hỏi chị chủ quán: "Bún bò giò heo đây há Chị?"; nhưng không hiểu sao sau vài phút thẩn thờ, chẳng ai nói rồi đồng loạt hô vang: "Thôi, ăn đi". Thế là ăn, ăn một cách ngon lành, thậm chí có đồng chí còn ăn tận 2 tô. Không phải vì đói, cũng không phải vì bún ngon mà chỉ bởi chúng tôi biết rằng đây là dịp được trải nghiệm ẩm thực vùng miền. Đó là dấu ấn đầu tiên về ẩm thực Quảng Ngãi và là dấu ấn riêng thứ hai sau vụ xe khách chạy lòng vòng từ Đà Nẵng tới Quảng Ngãi, với khoảng cách 140km mà đi tới 4 tiếng đồng hồ mới tới nơi. Những trải nghiệm đầu tiên không ngọt ngào nhưng vẫn đem đến cho chúng tôi những cảm giác thật háo hức và muốn khám phá về Quảng Ngãi.

Ăn sáng xong, ngồi chờ và hát, đợi trưởng đoàn lấy vé tàu. Cảm giác chờ đợi lâu bắt đầu khiến chúng tôi buồn ngủ (vì đêm trước thức khuya quá mà sáng lại dậy sớm). Hơn 1 tiếng kiên nhẫn chờ, cuối cùng đoàn cũng được xuống tàu. Nào, bắt đầu cuộc hành trình. Cả nhóm đứng trước tàu chụp kiểu ảnh kỷ niệm trước lúc xuất phát. Tách, tách, tách... đến 5, 7 phó nháy mỗi người một góc, một dáng tranh nhau chụp cho cả đoàn. Đông là thế nhưng đoàn rất có trật tự nên chỉ 5 phút sau là tất cả đã xếp hàng để bước lên tàu.

Bình thường biển lặng đi tàu cao tốc chỉ hết gần 1 giờ đồng hồ thôi, nhưng hôm nay có sóng to nên hơn 1 tiếng chúng tôi mới tới cầu cảng ở Đảo Lớn. Ôi, sóng biển, cũng làm một vài người trong đoàn say lảo đảo cơ đấy!

Bước chân ra mạn tàu là nắng, là gió, là vị tanh nồng của biển cả nhưng cảm giác thoáng đãng vô cùng. Nắng lên nước biển vốn xanh trong lại càng thêm trong xanh. Tạm biệt những oi bức, tạm biệt những ngọt ngào của chốn phồn hoa đô thị nhé, biển là đây yêu quý biết nhường nào!

Nhật ký Lý Sơn

Bắt đầu thấy biển Quảng Ngãi quyến rũ rồi nhưng chúng tôi không mãi chạy theo niềm thích thú. Ngay khi rời tàu, chúng tôi bắt tay vào việc vận chuyển các thùng sách từ tàu xuống bến cảng. Hơn 12.000 sách, cân nặng tới 2 tấn đấy, các bạn ạ, nhưng mỗi người một tay, cùng chung sức vừa vận chuyển vừa phân loại luôn. Bên này là các thùng sách cho các em đảo Bé này, bên tay trái là sách cho các em tiểu học, ở giữa là thùng sách dành cho học sinh trung học cơ sở, bên tay phải là sách dành cho các em học sinh cấp 3 và luyện thi đại học. Chưa hết đâu, vẫn còn bao nhiêu các thùng sách dành cho thư viện nữa; lại còn cả các thùng sách tổng hợp do chuyển vào muộn nên các bạn chưa kịp phân loại. Sách, sách, nhìn xung quanh đâu cũng sách. Các bạn nam thì chăm chỉ khâu vá sách, ưu tiên các bạn nữ chụp ảnh, ghi hình làm tư liệu nhé! Bà con dân đảo đứng bên cạnh để giúp đỡ thêm. Thật đông vui!

Từ đảo Lớn sang đảo Bé khoảng cách không xa, đứng đảo bên này có thể nhìn sang đảo bên kia nên chúng tôi đi tàu gỗ, nhưng do có nhiều đá ngầm nên tàu vẫn phải đi đường vòng, mất hơn 20 phút mới sang tới đảo Bé. Nghe người dân kể xưa kia đảo Bé và đảo Lớn là một nhưng do thời gian với sự tác động của dòng chảy mãi mòn nên bị tách thành hai đảo. Tàu cập đảo cũng đã 11h trưa. Mọi người lại tiếp tục hành trình vận chuyển sách. Cái nắng trưa hè giữa biển khơi như cháy da cháy thịt nhưng các bạn đâu còn thời gian để ý, chỉ còn một khoảng cách gần nữa thôi là sách sẽ tới tay các em nhỏ rồi nên ai cũng nhiệt tình, hăng hái khâu, bê sách về trường tiểu học An Bình. Khi mặt trời đứng bóng, kim đồng hồ đã chỉ quá ngo, cả đoàn dừng tay và nghỉ ngơi ở một nhà dân trên đảo. Nhờ các chị, các mẹ chúng tôi đã có bữa trưa với món bún cá không thể ngon hơn thế, cho dù đó chỉ là những sợi bún khô được chan bằng nước canh cá nục tươi nấu đơn giản bởi nước và cà chua, thêm màu xanh của những cọng hành.

Ăn trưa xong, chúng tôi kéo nhau đi thăm đảo và dành thời gian để nghe các bà, các chị kể về cuộc sống nơi đây. Huyện An Bình (hay còn gọi là đảo Bé) chỉ có hơn 90 hộ dân sinh sống, toàn đảo có 1 trường tiểu học với 40 em học sinh cũng mang tên hòn đảo xinh đẹp. Chúng tôi đến Lý Sơn dịp này đúng vào đầu mùa biển động nên những con sóng vỗ bờ cũng dường như mạnh mẽ hơn. Thời gian này cũng trùng với thời gian đi biển của ngư dân nên trên đảo không có bóng dáng thanh niên trai tráng, chỉ có các em nhỏ, người già và các chị, các mẹ. Có đặt chân tới đây mới biết hoàn cảnh tự nhiên không hề ưu đãi cho những người dân đảo nơi đầu sóng ngọn gió, khó hạn bậc nhất miền Trung này. Chi giàu nắng, gió mà lại thiếu mưa gần nửa năm nay nên cả đảo thiếu nước trầm trọng, đã hơn 2 lần chính quyền xã phải hỗ trợ nước ngọt cho bà con từ bể nước ngầm của toàn xã chỉ chứa được 285 m³; có đợt nắng nóng cao điểm, bà con hết nước dự trữ đã phải mua 200.000 VNĐ/ m³ nước. Điện sinh hoạt cũng chỉ cung cấp theo giờ vì ở đây chưa có điện lưới mà chạy điện bằng máy nổ. Nhưng chúng tôi cũng khắp khởi mừng vì hiện nay trên đảo đã có nhà máy lọc nước Dosan do Hàn Quốc đầu tư với tổng số tiền là 25 tỷ. Nhà máy gồm 2 máy lọc, 2 máy phát và nếu chạy hết công suất thì mỗi ngày cũng có thể cung cấp 400 tấn nước cho dân đảo và ngày 31/8/2012 này sẽ khánh thành, người dân sẽ không còn lo lắng về nước sinh hoạt nữa.

16h, chúng tôi bắt đầu chuẩn bị cho chương trình giao lưu. Nhờ UBND hỗ trợ mà chúng tôi có được bộ loa to đùng và dàn âm thanh do mấy bạn bên Đoàn thanh niên huyện Lý Sơn mang sang đảo Bé. Giá sách đóng từ Đà Nẵng mang vào cũng được các anh bên trường tiểu học An Bình lắp xong. Phong màn cũng đã sẵn sàng, chiếc băng-rol được mang từ Sài Gòn với nhiều chữ ký của những tình nguyện viên Bắc-Trung- Nam cũng được treo lên. Đơn giản, mộc mạc nhưng nghĩa tình.

Chúng tôi mỗi người một việc, cô cùng các cháu xếp ghế, một vài người bày sách, người lo loa đài. Các em nhỏ tập trung khá sớm, quần áo nài nịt chỉnh tề, khăn quàng đỏ, mũ đội thiếu niên tiền phong trông rất háo hức. Lác đác cũng đã thấy bóng dáng bà con đến, ngồi phía sau các em. Đại diện chính quyền xã có anh Linh, Phó chủ tịch xã và thầy hiệu phó nhà trường cùng các đồng chí biên phòng trên đảo.

Khán giả đã đến đông đủ rồi, còn lý do gì nữa để chương trình không thể bắt đầu? Lời ca, tiếng hát cất lên, mọi người vui tươi trong tiếng nhạc. Ngoài những tiết mục ca hát, các bạn sinh viên tình nguyện còn tổ chức trò chơi cho các em. Một phần việc quan trọng của đêm giao lưu, đó là chia quà cho các em nhỏ và gửi tặng tiền hỗ trợ cho các em học sinh nghèo trên đảo.

21h, chương trình giao lưu kết thúc. Bà con về nghỉ ngơi còn chúng tôi vẫn với niềm hân hoan tiếp tục đi dạo biển đêm, ngắm sao và lắng nghe sóng hát.

Tiếp tục cuộc hành trình, chúng tôi trở lại đảo Lớn vào sáng sớm hôm sau. Sau khi ổn định chỗ ở, chúng tôi thuê xe máy chia đều thành các nhóm nhỏ đến tặng sách và tặng tiền hỗ trợ cho các em nhỏ tại các gia đình. Nửa còn lại ở nhà chia những sách tổng hợp chưa theo khu vực lớp và chủ đề. Sách được tặng cho tất cả các trường trên đảo và đưa tới các thư viện, bao gồm sách, truyện cho 01 trường THPT, 2 trường THCS, 4 trường tiểu học và 3 trường mầm non. Đợt quyên góp sách vừa kịp thời cho các em có sách học và vở viết trước khi vào năm học mới.

Kết thúc công tác tặng sách và thăm hỏi trong ngày thứ hai, buổi tối chúng tôi dành thời gian giao lưu với “Chùa đảo” Trần Ngọc Nguyên và các thành viên khác của chính quyền UBND huyện Lý Sơn. Bữa tiệc là điều kiện để anh em chúng tôi bày tỏ lòng yêu mến huyện đảo nhỏ này, cũng là dịp để chúng tôi được tìm hiểu thêm về đời sống của dân đảo. Một buổi tối đơn sơ mà đượm tình quân- dân, cá- nước.

Thời gian ít ỏi của ngày cuối trên đảo, chúng tôi dành để khám phá về hòn đảo xinh đẹp với các địa điểm tham quan đã kịp hỏi mọi người trước chuyến đi. Bước chân đầu tiên, Đoàn vào thắp hương Am linh tự- là ngôi chùa được người dân trên đảo Lý Sơn lập nên để thờ những chiến binh thuộc hải đội Hoàng Sa.

Nắng đã thêm gay gắt, không khí oi nồng nhưng những điều đó là bao so với khí thế của những sắc xanh đầy nhiệt huyết. Chúng tôi lại tiếp tục rong xe đến các địa điểm khác. Điểm thứ 2 chúng tôi tới thăm là Hải đội Hoàng Sa- Trung tâm lưu giữ những tư liệu và hiện vật về Hoàng Sa. Đứng trước tượng đài Đội Hoàng Sa kiêm quản Bắc Hải, nơi tưởng nhớ những binh phu đã sẵn sàng vì đất nước ra đi, dù biết không ngày trở về, lòng lại thấy bưng bưng ý chí của một dân tộc mấy ngàn năm dù ở vào hoàn cảnh nào cũng không bao giờ chịu đầu hàng trước bất kỳ thế lực nào. Tục ngữ có câu: “Trăm nghe không bằng một thấy”... chứng kiến tận mắt chúng tôi hết sức ngỡ ngàng vì cách đây vài trăm năm, ông cha ta với những phương tiện thô sơ như thế đã vượt biển Đông để mở mang bờ cõi, thực thi chủ quyền của quốc gia suốt cả trăm năm như vậy... Chúng tôi thầm nhủ rằng: “*Lúc trước khó khăn trăm bề như vậy, ông cha ta còn làm được?! Thì cơ gì chúng tôi, thế hệ thanh niên Việt Nam hiện nay, với hành trang đầy đủ không lẽ nào lại không giữ gìn và phát huy được những gì đang có hay sao?!*”

Lý Sơn đẹp, hoang sơ lắm, mộc mạc lắm, còn các địa danh khác mà chúng tôi đã may mắn được ghé thăm như Quan Âm Đài, Chùa Đục, Miệng núi lửa nay là hồ chứa nước ngọt của toàn đảo Lớn, Chùa Hang, Hang Cau, Hòn Mù Cu...

So với cuộc sống cơ cực của bà con dân đảo, những cuốn sách, tập vở chúng tôi mang đến cho các em dù giá trị không là bao nhưng chúng tôi thiết nghĩ rằng, quan trọng hơn hết đó là tình người, là sự quan tâm của đất liền với biển đảo, dù có cách trở địa lý, nhưng biển đảo vẫn là một phần không thể tách rời của đất nước hình chữ “S” này. Tại đây, đoàn chúng tôi có cơ hội tiếp xúc với nhân dân, cán bộ của huyện đảo, để có thêm nhiều cơ hội hiểu thêm về cuộc sống của người dân trên đảo. Dù điều kiện sống không bằng so với đất liền, nhưng ở họ, những người dân huyện đảo này vẫn toát lên một điều... điều đã làm họ gắn bó với mảnh đất này qua nhiều thăng trầm của lịch sử, đương đầu với những khắc nghiệt của thiên nhiên... TÌNH YÊU đối với quê hương đất nước.

Cảm ơn những tấm lòng vàng, cảm ơn Ban tổ chức chương trình “Xây dựng tủ sách Lý Sơn” và đặc biệt xin cảm ơn Giám đốc Thư viện Quốc gia, cảm ơn Ban chấp hành Đoàn và các bạn đoàn viên Thư viện đã tạo điều kiện cho chúng tôi được tham gia chuyến đi đầy ý nghĩa này.

Cảm ơn những người dân, đặc biệt là các em nhỏ nơi đây đã chia sẻ với tôi bài học không ồn ào nhưng đầy ý nghĩa về lòng dũng cảm, đức hy sinh và tình yêu Tổ quốc!

Chúc các em luôn học giỏi, kiên cường và vững vàng trong cuộc sống!
Nhớ lắm, Lý Sơn! Sẽ có một ngày tôi quay trở lại!

Kim Kiều

Đây là chương trình tình nguyện “Xây dựng tủ sách Lý Sơn”, trong đó - ĐCS TVQG VN đã cùng quyên góp và thực hiện chương trình này với sự nỗ lực tham gia của các đoàn viên: Lưu Kim Kiều và Phạm Tiến Dũng .

Ảnh 1: Bạn Dũng nhà mình đang tham gia chuyển sách đây này!

Ảnh 2: Sau khi bê được 1 thùng sách thì bọn chen chụp với em sinh viên đoàn Quang Ngãi nhé!

Ảnh 3: Trưng bày sách trên giá cho các em

Ảnh 4: Các em nhận quà

Ảnh 5: Tranh thủ - Phở hành

Ảnh trong bài: Kiều Dũng

